

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Szczecinie

LSZ.4113.002.08.2014
D/14/505

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

NAJWYŻSZA IZBA KONTROLI
Delegatura w Szczecinie
ul. Jacka Odrowąża 1, 71-420 Szczecin
T +48 91 831 39 00, F +48 91 831 39 66
lsz@nik.gov.pl

I. Dane identyfikacyjne kontroli

Numer i tytuł kontroli	D/14/505 – Gospodarka finansowa lasów państwowych
Jednostka przeprowadzająca kontrolę	Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Szczecinie
Kontrolerzy	1. Karol Kośnik, specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 91940 z dnia 24.12.2014 r. (dowód: akta kontroli str. 1-2) 2. Jarosław Pułka, specjalista kontroli państwowej, upoważnienie do kontroli nr 91943 z dnia 7.01.2015 r. (dowód: akta kontroli str. 3-4)
Jednostka kontrolowana	Nadleśnictwo Gryfice ¹ Osada Zdrój 1, 72-300 Gryfice
Kierownik jednostki kontrolowanej	Paweł Gzyl, Nadleśniczy Nadleśnictwa Gryfice ² . (dowód: akta kontroli str. 5)

II. Ocena kontrolowanej działalności

Ocena ogólna

W ocenie³ Najwyższej Izby Kontroli Nadleśnictwo prawidłowo przygotowało i zrealizowało objęte kontrolą inwestycje, polegające na modernizacji i rozbudowie Ośrodka Szkoleniowo-Wypoczynkowego „Bażyna” w Pogorzeliczy⁴. Podjęcie decyzji o ich realizacji było uzasadnione ekonomicznie wnioskami wynikającymi z opracowanego biznesplanu. Uzyskano niezbędne decyzje, pozwolenia oraz uzgodnienia, a wykonawcy robót budowlanych zostali wyłonieni zgodnie procedurami udzielania zamówień publicznych.

III. Opis ustalonego stanu faktycznego

Legalność, celowość, rzetelność i gospodarność wydatkowania środków na zadania inwestycyjne.

Opis stanu faktycznego

W okresie od 1.01.2011 r. do 31.12.2013 r. Nadleśnictwo realizowało 52 zadania inwestycyjne w zakresie m.in.: rozbudowy i modernizacji Ośrodka Szkoleniowo-Wypoczynkowego, budowy dróg i parkingów leśnych, remontu i modernizacji leśniczówek. Na powyższe zadania Nadleśnictwo wydatkowało łącznie 15.104.408 zł netto, z tego 98,9% wydatków pochodziło ze środków własnych, a 1,1% (159.551

¹ Dalej: Nadleśnictwo.

² Od dnia 1.06.2010 r., dalej: Nadleśniczy.

³ Najwyższa Izba Kontroli stosuje 3-stopniową skalę ocen: pozytywna, pozytywna mimo stwierdzonych nieprawidłowości, negatywna. Jeżeli sformułowanie oceny ogólnej według proponowanej skali byłoby nadmiernie utrudnione, albo taka ocena nie dawałaby prawdziwego obrazu funkcjonowania kontrolowanej jednostki w zakresie objętym kontrolą, stosuje się ocenę opisową, bądź uzupełnia ocenę ogólną o dodatkowe objaśnienie.

⁴ Ośrodek „Bażyna” dysponował całoroczną bazą noclegową w 9 budynkach pn. „Władyka”, „Wilk”, „Borsuk” (wcześniej: „Tygrys”), „Żbik”, „Żubr”, „Jeleń”, „Sarna” (wcześniej „Lew”), „Łoś”, „Krasnal”. W skład Ośrodka wchodziły również budynki pn. „Puszczczyk” (Kompleks Szkoleniowo-Konferencyjny), „Mewa” (budynek biurowy), „Kuchcik” (kuchnia) oraz „Dzik” (stołówka).

zł netto) z Funduszu Leśnego. Dofinansowanie z Funduszu Leśnego stanowiło 91,5% nakładów poniesionych na pięć leśnych parkingów samochodowych⁵, wybudowanych w latach 2012-2013, na które ogółem wydatkowano 174.340 zł⁶.

Z 52 ww. zadań inwestycyjnych realizowanych w latach 2011-2013, 13 zadań dotyczyło rozbudowy, modernizacji i wyposażenia Ośrodka Szkoleniowo-Wypoczynkowego „Bażyna” w Pogorzeliczy⁷. W 2014 r. Nadleśnictwo zrealizowało 18 zadań inwestycyjnych związanych z rozbudową i modernizacją Ośrodka. Łączne wydatki poniesione przez Nadleśnictwo w latach 2011-2014 na powyższe zadania wyniosły 7.671.259 zł. Nakłady remontowe, związane głównie z poprawą bazy noclegowej Ośrodka, poniesione w 2013 r. wyniosły 160.6434 zł, a w 2014 r. - 71.073 zł.

(dowód: akta kontroli str. 6-8, 149-152)

W latach 2003-2012 OSW „Bażyna” był oddany przez Nadleśnictwo w dzierżawę na cele usług związanych z obsługą wczasów, kolonii itp. Zysk Nadleśnictwa z tytułu dzierżawy Ośrodka w kontrolowanym okresie wyniosły: 111.833 zł w 2011 r. oraz 114.500 zł w 2012 r.

Koncepcja i projekt rozbudowy Ośrodka powstały w 2008 r. W dniu 22.04.2009 r. Dyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Szczecinie⁸ powołał Zespół w sprawie wypracowania wniosków nt. dalszego funkcjonowania Ośrodka. W dniu 20.07.2009 r. Dyrektor RDLP zaakceptował propozycje Zespołu, zawarte w końcowym sprawozdaniu, w którym określono m.in., że Ośrodek pozostanie w strukturach Lasów Państwowych i podporządkowany będzie Nadleśnictwu Gryfice, zaprzestanie się prowadzenia działalności kolonijnej w Ośrodku na rzecz poszerzenia usług w zakresie wypoczynku zorganizowanego i indywidualnego oraz pozostawia się funkcję szkoleniową, dostosowując obiekty do aktualnych standardów. Pismem z dnia 19.09.2011 r. Dyrektor RDLP polecił Nadleśniczemu wznowienie z dniem 1.01.2013 r. działalności OSW „Bażyna”. Umowę dzierżawy Ośrodka Nadleśniczy rozwiązał z dniem 31.12.2012 r.

(dowód: akta kontroli str. 14, 149, 153-154, 157-161)

Głównym założeniem i uzasadnieniem modernizacji i rozbudowy Ośrodka było stworzenie warunków umożliwiających prowadzenie szkoleń i konferencji (wraz z zapewnieniem miejsc noclegowych) dla 150 osób, co pozwoliłoby na zaspokojenie potrzeb szkoleniowych Lasów Państwowych (RDLP w Szczecinie nie dysponowało obiektem, który pozwalałby szkolić równocześnie po dwóch pracowników z każdej jednostki organizacyjnej RDLP) oraz organizacji powiązanych z Lasami Państwowymi (Stowarzyszenie Inżynierów Techników Leśnictwa i Drzewnictwa, Związek Leśników Polskich w Rzeczypospolitej Polskiej Regionu Zachodniego i Polskie Towarzystwo Leśne). Decyzja o modernizacji OSW „Bażyna” poparta była analizami zasadności jej realizacji. Dla planowanego zadania sporządzony został biznesplan. W biznesplanie wskazano, że dotychczasowa forma dzierżawy była sytuacją niekorzystną dla Lasów Państwowych z uwagi na pogarszający się stan Ośrodka. Wykazano również nieopłacalność ekonomiczną sprzedaży tej nieruchomości.

(dowód: akta kontroli str. 10-46)

W sprawie dotychczasowych miejsc prowadzenia szkoleń przez RDLP w Szczecinie oraz możliwości sprzedaży Ośrodka, a także prowadzenia analiz alternatywnych

⁵ W rejonie miejscowości: Pustkowo, Gosław, Prusino, Pobierowo i Lubin.

⁶ Wszystkie przedstawione w niniejszym wystąpieniu kwoty pieniężne wyrażone w złotych (zł bez odpowiednich wskazań netto/brutto) są kwotami netto.

⁷ Dalej: OSW „Bażyna” lub Ośrodek.

⁸ Dalej: RDLP.

rozwiązań przez RDLP w Szczecinie przed podjęciem decyzji o modernizacji Ośrodka, Witold Koss Dyrektor RDLP w Szczecinie poinformował: „Przed modernizacją (...) podległe jednostki RDLP w Szczecinie korzystały z wielu miejsc (...). Były to m.in.: siedziby nadleśnictw, ośrodki szkoleniowe innych regionalnych dyrekcji, ośrodki prywatne. (...) Lasy Państwowe (...) są zobligowane do powiększania zasobów leśnych. Teren ośrodka to 84% las (...). Przedmiotowe grunty stanowią lasy ochronne i są zlokalizowane na obszarze Natura 2000 – Ostoja siedliskowa PLH 320017 „Trzebiatowsko-Kołobrzeski Pas Nadmorski”. Ponadto brak miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, stanowił przeszkodę prawną przeznaczenia gruntów do sprzedaży. (...) sprzedaż uznano za niezasadną. (...) Niedostępność wymaganej bazy szkoleniowej powodował, że pracownicy douczali się w prowizorycznych warunkach technicznych z uwagi na brak wydajnego i bezpiecznego połączenia do sieci LP (ośrodki prywatne). Alternatywą (...) był w tym okresie ośrodek LP „Leśnik” w Łagowie na terenie RDLP w Zielonej Górze (...). Ośrodek ten jednak nie był w stanie zaspokoić potrzeb szkoleniowych dwóch Regionalnych Dyrekcji LP oraz Dyrekcji Generalnej (...). Wielokrotne poszukiwania dogodnych warunków do organizacji szkoleń zarówno na rynku prywatnym jak i w ośrodkach LP nie przyniosły oczekiwanych efektów (...) najbardziej optymalnym rozwiązaniem zabezpieczającym interes Skarbu Państwa, było podjęcie decyzji o uruchomieniu własnego ośrodka, tym bardziej, że stan dzierżawionego wówczas obiektu był zły i z roku na rok się pogarszał. (...) Dodatkowo wyniki finansowe osiągnięte w 2014 r. potwierdziły prawidłowość podjętych decyzji. Podkreślić należy, że z momentem modernizacji (...) OSW „Bażyna” (...) koszty organizowanych tam szkoleń, ponoszone przez jednostki organizacyjne RDLP w Szczecinie, stały się jednocześnie przychodami Nadleśnictwa Gryfice (...). Tym samym środki finansowe przeznaczone na szkolenia, trafiają już nie do ośrodków obcych (prywatnych), lecz powiększają przychody, wynik finansowy oraz wartość aktywów jednostki (...) stanowiącej własność Skarbu Państwa.”

(dowód: akta kontroli str. 163-165)

Kontrolą objęto dwa zadania inwestycyjne:

- nr IN/2008/06 pn. „Budowa Kompleksu Szkoleniowo Konferencyjnego w Ośrodku Szkoleniowo-Wypoczynkowym w Pogorzeliczy” (dalej: *budowa centrum szkoleniowego*);
- nr IN/2012/30 pn. „Przebudowa budynku kolonijnego „Lew” z wewnętrznymi instalacjami sanitarnymi i elektrycznymi”⁹ (dalej: *przebudowa budynku „Lew”*).

Na realizację powyższych zadań Nadleśnictwo Gryfice uzyskało wymagane pozwolenia i decyzje.

W obydwu zadaniach wyboru wykonawców dokonano w trybie przetargu nieograniczonego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych¹⁰.

W wyniku prowadzonych postępowań zawarto dwie umowy:

- 1) w dniu 03.12.2012 r. na budowę centrum szkoleniowego o wartości 4.310.897 zł brutto,
- 2) w dniu 14.01.2013 r. na przebudowę budynku „Lew” o wartości 632.421 zł brutto (decyzją Nadleśniczego z 10.12.2013 r. nazwa „Lew” została zmieniona na „Sarna”).

⁹ Zadanie wchodzące w zamówienie pn. „Przebudowa dwóch budynków kolonijnych (określonych jako „Jeleń” i „Lew”) z wewnętrznymi instalacjami sanitarnymi i elektrycznymi wraz z rozbiórką świetlicy oraz utwardzonymi chodnikami i miejscami postojowymi dla samochodów osobowych”.

¹⁰ Dz.U. z 2013 r., poz. 907 ze zm.

Wykonanie budowy centrum szkoleniowego nastąpiło w umownym terminie i zostało odebrane przez Nadleśnictwo w dniu 21.03.2014 r.

Przebudowa budynku „Lew” została wykonana z opóźnieniem wynoszącym 81 dni. W związku z powyższym Nadleśnictwo, zgodnie z zawartą umową, naliczyło i obciążyło wykonawcę karą umowną w wysokości 102.452 zł.

Łączna kwota wydatków poniesiona przez Nadleśnictwo w związku z realizacją ww. 2 zadań wyniosła 4.827.813 zł brutto¹¹.

Ewidencja nakładów poniesionych na modernizację i budowę ww. obiektów szkoleniowo-wypoczynkowych prowadzona była na koncie 0811-Środki trwałe w budowie. Po zakończeniu ww. zadań nastąpiło przyjęcie do używania środków trwałych (odzwierciedlenie operacji na dokumencie OT środka trwałego).

Pierwsze nakłady na inwestycję nr IN/2008/06 poniesiono w drugim półroczu 2008 r. w wysokości 139.232 zł i zaewidencjonowano na koncie 0811-Środki trwałe w budowie. W latach 2011-2013 poniesiono nakłady w wysokości 2.664.881 zł (konto 0811). W 2014 r. poniesiono koszty w wysokości 1.029.948 zł. Łącznie poniesione koszty wykazane w OT 10/2014 wyniosły 3.834.061 zł.

(dowód: akta kontroli str. 9, 66-104, 170-238)

Dla przebudowy budynku „Lew” Nadleśnictwo sporządziło analizę opłacalności remontu, z której wynikało, że remont był opłacalny (zgodnie ze wzorem określonym w „Informatorze w sprawie realizacji inwestycji i remontów budowlanych w Lasach Państwowych”¹², wprowadzonym decyzją nr 127 Dyrektora Generalnego LP z dnia 04.09.2001 r.).

(dowód: akta kontroli str. 239-245)

W sprawie, czy Nadleśnictwo przed przystąpieniem do inwestycji związanych z remontem i modernizacją Ośrodka analizowało możliwości alternatywnych rozwiązań oraz czy przeprowadzono analizy określone w Informatorze, Paweł Gzyl Nadleśniczy wyjaśnił, że: *„Nadleśnictwo nie dokonywało takich analiz, ponieważ w latach 2008-2009 podjęto decyzję o reaktywacji Ośrodka. Nie przewidywano alternatywnych rozwiązań. Dla budynku „Lew” opracowano analizę opłacalności (...). Ponadto dla całego Ośrodka (...) wykonano „Biznes Plan” (...), w którym zawarte są wskaźniki oceny (efektywności) inwestycji. (...) Informator (...), zgodnie z § 2 decyzji nr 127 Dyrektora Generalnego LP, jest opracowaniem o charakterze informacyjno-interpretacyjnym, który dla inwestycji zaleca wykonanie analizy wrażliwości i scenariuszy. Wykonanie tych analiz nie jest obligatoryjne (...). Uznano, iż opracowany „Biznes Plan” w pełni uzasadnia opłacalność inwestycji”*.

(dowód: akta kontroli str. 247)

Zrealizowane dwa zadania inwestycyjne uzyskały cele zakładane w biznesplanie i dokumentacji technicznej. W budynku „Lew” polepszone warunki wczasowo-hotelowe, poprzez wydzielenie osobnego zaplecza sanitarnego dla każdego dwuosobowego pokoju. Wybudowano również centrum szkoleniowe z salą konferencyjną i dwoma salami szkoleniowymi (budynek „Puszczek”). W biznesplanie zakładano ukończenie modernizacji Ośrodka z końcem 2014 r., podczas gdy pełne wykorzystanie Ośrodka nastąpiło od miesiąca maja. W wersji realistycznej zakładano, że przychody za najem i obsługę imprez w OSW „Bażyna” za pełne 12 miesięcy w roku wyniosą 2.592.000 zł, podczas gdy za okres 8 miesięcy Ośrodek uzyskał przychód w wysokości 2.406.586,06 zł, tj. 93% planowanego rocznego przychodu.

¹¹ Wartość po uwzględnieniu końcowego rozliczenia kosztorysowego na budynku „Lew” oraz kary umownej.

¹² Dalej: Informator.

Przychody netto Ośrodka ogółem w 2013 r. wyniosły 1.371.228 zł, a w 2014 r. wzrosły o 75% i wyniosły 2.403.489 zł.

Przychody z tytułu szkoleń, konferencji i narad dla LP i instytucji powiązanych z LP w 2013 r. wyniosły 1.021.927 zł, tj. 74,5% przychodów ogółem, a w 2014 r. 1.427.074 zł, tj. 59,4% przychodów ogółem. Liczba osób w nich uczestnicząca w 2014 r. wzrosła o 57,5% (w 2013 r. – 1.321, a w 2014 r. – 2.081).

Blisko 3-krotny wzrost w przychodach odnotowano z odpłatności za pobyt w Ośrodku osób fizycznych (wypoczynek indywidualny). W 2013 r. przychody z tego tytułu wyniosły 310.670 zł, a w 2014 r. – 903.214 zł (liczba wczasowiczów wzrosła z 4.084 do 8.709 osób).

(dowód: akta kontroli str. 248-251)

Koszt budowy budynku szkoleniowo-konferencyjnego „Puszczyk” (z wyłączeniem kosztów niezwiązanych bezpośrednio z budynkiem¹³) w przeliczeniu na 1 m² (pow. użytkowa 748,88 m²) wyniósł 4.506 zł/m². Całkowity koszt robót budowlanych wyniósł 3.504.794 zł, natomiast wartość projektowa tych robót wyniosła 5.279.995 zł. Koszt remontu budynku wypoczynkowego „Lew” (pow. użytkowa 265,83 m²) wyniósł 518.977 zł (w przeliczeniu na 1 m² - 1.952 zł), natomiast szacunkowa wartość remontu została ustalona w wysokości 796.552 zł.

(dowód: akta kontroli str. 219)

W dniu 29.12.2014 r. przeprowadzono oględziny centrum szkoleniowego (budynek o nazwie „Puszczyk”) oraz budynku „Sarna” (wcześniej „Lew”), podczas których ustalono, że budynek „Puszczyk” został wybudowany, a budynek „Sarna” został zmodernizowany zgodnie z zatwierdzoną dokumentacją projektową.

W elewacji kompleksu „Puszczyk” zastosowano okładziny z naturalnych desek, a balustradę tarasu na pierwszym piętrze wykonano ze stali nierdzewnej. Wewnątrz budynku podłogę holu wejściowego i stopnie schodów wyłożono granitowymi płytkami. Balustrady i poręcze schodów wykonano ze stali nierdzewnej. Podłogę korytarzy, dwóch sal wykładowych i pokoi gościnnych wyłożono parkietem z drewna jesionowego. W elewacji budynku „Sarna” zastosowano tynk zewnętrzny malowany i obróbki blacharskie, natomiast dach pokryto dachówką ceramiczną. Wewnątrz budynku pozostawiono oryginalne drewniane schody wraz z balustradą. Podłogi korytarzy i werandy wyłożono wykładziną pcv, a w pokojach użyto wykładziny dywanowej. W obydwu obiektach meble i drzwi wykonane z materiałów drewnopochodnych wykończono drewnopodobną okleiną.

(dowód: akta kontroli str. 118-148)

Nadleśniczy, zapytany o przyczynę nieużycia w „Puszczyku” materiałów tańszych od okładziny z naturalnych desek, parkietu z drewna jesionowego, granitowych płytek posadzkowych i stali nierdzewnej, wyjaśnił, że: *„koszt wykonania elewacji z okładziną z desek drewnianych wynosi 175,99 zł/m², natomiast z elewacją z tynku cienkowarstwowego – 165,30 zł/ m². (...) Okładzina drewniana jest (...) rozwiązaniem technologicznie trwalszym i bardziej odpornym na działanie szkodliwych warunków występujących w pasie nadmorskim (drobne piaski wydmowe oraz zasolone wilgotne powietrze, niesione przez porywiste i huraganowe wiatry). (...) wyroby z naturalnego drewna (...) dzięki prostej architekturze i estetyce doskonale wpisują obiekt w leśny pejzaż nadmorskiego terenu oraz podkreślają jego związek z gospodarką leśną. (...) elewacja z okładziną drewnianą jest rozwiązaniem tańszym od płyt kompozytowych, a tylko nieznacznie droższym od technologii BSO z zastosowaniem wełny mineralnej. (...) użycie powszechnie stosowanej technologii BSO z ociepleniem ze styropianu wiązało się z dużym ryzykiem (...) uszkodzenia*

¹³ Koszty rozbiórek istniejących obiektów, koszty wykonania nawierzchni utwardzonych.

elewacji przez owady i ptactwo (...) okładziny z desek dawały w tej sytuacji gwarancję większej trwałości. Parkiet z drewna jesionowego jest materiałem bardzo estetycznym, a w powiązaniu z trwałością i ceną jest materiałem porównywalnym jakościowo i kosztowo do deski „barlineckiej”, wykładzin PCW lub płytek gresowych (...). Koszt wykonania parkietu przyjęty w ofercie Wykonawcy, wynoszący 132,67 zł/m² netto z polakierowaniem, jest zbliżony do kosztu ułożenia posadzek z wykładzin PCW o dużej odporności na intensywne użytkowanie (których cena jednostkowa dochodzi nawet do 150 zł/m² netto), natomiast jest niższy niż posadzek z powszechnie stosowanej deski „barlineckiej”, z tą przewagą, że parkiet jest łatwy w utrzymaniu, nie wymaga okresowej powierzchniowej konserwacji i impregnacji (jak posadzki z tworzyw sztucznych), a w przypadku (...) powierzchniowych uszkodzeń może być kilkakrotnie odnawiany (cyklinowany), w przeciwieństwie do posadzek kamiennopodobnych lub deski „barlineckiej”, które po zużyciu wierzchniej warstwy użytkowej musiałyby zostać poddane wymianie. (...) posadzki z parkietu jesionowego zabezpieczono poprzez pokrycie lakierem chemoutwardzalnym, nie poprzez olejowanie, dającym dużą odporność na intensywne użytkowanie. Posadzki z płytek granitowych zastosowano w najbardziej narażonych na użytkowanie (...) miejscach (hall wejściowy, schody), gdzie użytkownicy (...) mogą wносить drobiny ostrego nadmorskiego piasku. Inne materiały posadzkowe, w tym płytki gresowe o dużej odporności na zarysowania, nie mają takiej trwałości i odporności (...). Płytki granitowe zastosowano również na tarasach zewnętrznych (...). Jest to również rozwiązanie nowoczesne i trwałe, które (...) nie wymaga tak częstych konserwacji i napraw, jak w przypadku tradycyjnego wykonania tarasu (np. posadzka z płytek na podłożu betonowym i izolacji cieplnej narażona jest na spękanie spoin i przecieki). Balustrady ze stali nierdzewnej zastosowano z uwagi na estetykę, trwałość (w warunkach silnego zasolenia i zawilgocenie w terenie nadmorskim) oraz koszty eksploatacji. Przyjęto rozwiązanie z tzw. stali nierdzewnej szczotkowanej inox, które jest tańsze od stali polerowanej. Balustrady ze stali zwykłej (...) są mniej trwałe, z czasem korodują (...), przez co wymagają okresowego konserwowania i malowania. (...) Zastosowanie tańszych materiałów na posadzkach (...) elewacjach oraz do wykonania balustrad schodowych i tarasowych znacznie obniżyłoby jakość i trwałość tych elementów obiektu (co w efekcie spowodowałoby wyższe koszty w czasie użytkowania budynku), a także ich estetykę, które są niezmiernie ważne przy pozyskiwaniu potencjalnych użytkowników. Walory obiektu, zarówno standard jakościowy, jak i wyposażenie, zostały docenione przez firmy i jednostki organizujące kursy, szkolenia i konferencje, w tym (pomimo dopiero kilkumiesięcznego funkcjonowania) konferencje międzynarodowe. (...).”

(dowód: akta kontroli str. 105-117)

Ustalone
nieprawidłowości

W działalności kontrolowanej jednostki w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości.

IV. Wnioski

Wnioski pokontrolne

Przedstawiając powyższe oceny wynikające z ustaleń kontroli, Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹⁴, odstępuje od sformułowania wniosków.

V. Pozostałe informacje i pouczenia

Wystąpienie pokontrolne zostało sporządzone w dwóch egzemplarzach; jeden dla kierownika jednostki kontrolowanej, drugi do akt kontroli.

¹⁴ Dz.U. z 2012 r., poz. 82 ze zm., dalej: ustawa o NIK.

Prawo zgłoszenia
zastrzeżeń

Zgodnie z art. 54 ust. 1 i 2 ustawy o NIK kierownikowi jednostki kontrolowanej przysługuje prawo zgłoszenia na piśmie umotywowanych zastrzeżeń do wystąpienia pokontrolnego, w terminie 21 dni od dnia jego przekazania. Zastrzeżenia zgłasza się do Dyrektora Delegatury NIK w Szczecinie.

Szczecin, dnia lutego 2015 r.

Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Szczecinie

Kontrolerzy
Karol Kośnik
Specjalista kontroli państwowej

.....
Podpis

.....
podpis

Jarosław Pułka
Specjalista kontroli państwowej

.....
Podpis